

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného : **O. - V.. & N., a.s.**, so sídlom v N., IČO : X., proti povinnému : **J. - F. spol. s r.o.**, so sídlom v N., IČO : X. (ktorý bol medzitým zrušený bez likvidácie a vymazaný z obchodného registra dňom X.), **o vymoženie 336 132,- Sk s prísl.**, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. Er 211/1996, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Nitra z 18. apríla 2006 č.k. Er 211/1996-85, 9 Ex 026-032/96, 009/00, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Okresného súdu Nitra z 18. apríla 2006 č.k. Er 211/1996-85, 9 Ex 026-032/96, 009/00 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra (exekučný súd) uznesením z 18. apríla 2006 č.k. Er 211/1996-85, 9 Ex 026-032/96, 009/00 schválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve povinného konanej dňa 14. apríla 2005 v sume 11 690 400,- Sk takto :

„A/ Podľa § 157 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku

Súdne trovy v celkovej výške:.....299 320,- Sk.

Trovy exekúcie pozostávajúce z:

1. hotové výdavky vyčíslené v zmysle § 5 ods. 3 v spojení s § 22 vyhl.č. 288/95 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov – spolu v sume 673 167,- Sk
2. odmena súdneho exekútora podľa § 200 Exekučného poriadku, § 4 a 5 vyhl.č. 288/95 Z.z., v sume 1 544 527,- Sk

Trovy exekúcie spolu:.....2 217 694,- Sk

B/ Podľa § 157 ods. 1 písm. c/ Exekučného poriadku pohľadávky zabezpečené záložným právom podľa času vzniku záložného práva oprávnený – O. V. and N. a.s. N., exekučné záložné právo..... 9 173 486,- Sk.

Vzhľadom k tomu, že rozdeľovaná podstata bola týmto vyčerpaná, zvyšné nároky nemohli byť uspokojené pre nedostatok finančných prostriedkov rozdeľovanej podstaty.“

Proti tomuto uzneseniu exekučného súdu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (dovolateľ) mimoriadne dovolanie. Uviedol, že tak robí na podnet účastníka časti konania o schválení rozvrhu výťažku a osoby napadnutým rozhodnutím poškodenej, záložného veriteľa povinného U. T. (C.) L. so sídlom I., C.. Mimoriadne dovolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie exekučného súdu spočíva v neprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.), čím bol porušený zákon, pričom ochranu práv a zákonom chránených záujmov nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Namietal, že exekučný súd sa neriadil dôsledne ustanoveniami § 1, § 2, § 3, § 251 ods. 4, prvá veta O.s.p., § 157 ods. 1 písm. a/, c/ Exekučného poriadku, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 5 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. V odôvodnení svojho mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľ uviedol:

„V prvej skupine súd schválil pohľadávku na súdnych trovách vo výške 299 320,- Sk a trovách exekúcie v celkovej výške 2 217 694,- Sk. Trovy exekúcie pozostávali z hotových výdavkov spolu v sume 673 167,- Sk a odmeny súdneho exekútora v sume 1 544 527,- Sk. Odmenu vyčíslil súdny exekútor ako 20 % zo základu – istiny s príslušenstvom vypočítanej ako súčet odmien v exekučných konaniach vedených pod sp.zn. 9 EX 026-032/96, 009/00. Okresný súd však exekučné konania na spoločné konanie nespojil v záujme dodržania zásady zákonného sudcu. Schválenie príklepu udeleného na dražbe a ostatné procesné rozhodnutia, ako aj uznesenie o schválení rozvrhu výťažku z dražby, vydal súd v konaní vedenom pod sp. zn. 211/1996, v ktorom vydal poverenie na vykonanie exekúcie vedenej pod sp.zn. 9 EX 026/96. Za predpokladu, že exekúcie spojil na spoločné konanie súdny exekútor, základom na určenie odmeny súdneho exekútora bola odmena súdneho exekútora vo výške 20 % zo základu na jej určenie v každej exekúcii, t.j. v celkovej výške 1 544 527,- Sk. Som toho názoru, že na uvedený základ odmeny, aj keď v spojených exekučných konaniach, sa vzťahuje obmedzenie vyplývajúce z § 5 ods. 1 vyhlášky, t.j. horná hranica odmeny, ktorá

súdnemu exekútorovi patrí, a to najviac 1 000 000,- Sk. Tým, že súd priznal súdnemu exekútorovi odmenu vo výške 1 544 527,- Sk, rozhodol v rozpore s ustanovením § 5 ods. 1 vyhlášky.

Pokiaľ ide o náhradu hotových výdavkov spolu v sume 673 167,- Sk, zo súdneho spisu, ani spisu súdneho exekútora nevyplýva skladba týchto výdavkov, t.j. kedy a na čo ich súdny exekútor vynaložil a či boli opodstatnené. V tejto časti je rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné.

V tretej skupine okresný súd schválil rozvrh výťažku na uspokojenie pohľadávky oprávneného O. – V.. a N., a.s. N. vo výške 9 173 486,- Sk, zabezpečenej exekučným záložným právom. Zvyšné nároky, medzi nimi aj pohľadávka záložného veriteľa spoločnosť U. T. (C.) L., zabezpečená zmluvným záložným právom, zostali neuspokojené pre nedostatok finančných prostriedkov. Som toho názoru, že schválením výťažku z dražby v prospech oprávneného vo výške 9 173 486,- Sk porušil okresný súd § 157 ods. 1 písm. c/ EP v spojení s § 524 ods. 1, 2 OZ.

Postúpením pohľadávky na základe zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom (postupcom) a treťou osobou (postupníkom) postupuje pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi. Zmluva o postúpení pohľadávky má zákonom predpísanú písomnú formu. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavia v právnom postavení všetkých účastníkov. Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je už ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, ako aj so všetkými námietkami, ktoré možno proti nej uplatniť.

Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky v priebehu súdneho konania, prejavia sa procesnoprávne následky tohto hmotnoprávneho úkonu v spôsobilosti byť účastníkom súdneho konania, ktorého predmetom je vymáhanie postúpenej pohľadávky.

Ak je postúpená pohľadávka zabezpečená zmluvným záložným právom, spolu s pohľadávkou nadobudne postupník postavenie záložného veriteľa vyplývajúce z tohto zabezpečovacieho právneho úkonu – záložnej zmluvy. Ak postupca ako záložný veriteľ

prihlásil svoj nárok na najvyššie podanie do dražby konanej súdnym exekútorom, postupník vstupuje do jeho práv s účinkami ku dňu prihlásenia nároku postupcu. Rovnako vstupuje do práv postupcu vyplývajúcich zo záložnej zmluvy. Pri prihlásení postúpenej pohľadávky na najvyššie podanie nadobúda postupník postavenie záložného veriteľa a poradie pohľadávky zabezpečenej zmluvným záložným právom sa posudzuje podľa času vzniku záložného práva v prospech postupcu. Prevod záložného práva ako práva akcesorického, ktoré vzniká zo zákona, sa zapisuje do katastra nehnuteľností záznamom. Záznam však nemá konštitutívny, ale evidenčný charakter a nevykonanie záznamu záložného práva v katastri nehnuteľností v prospech postupníka nemá za následok stratu poradia postupníka ako záložného veriteľa. Poradie postupníka sa v tomto prípade riadi časom vzniku záložného práva v prospech postupcu, t.j. vkladom záložného práva do katastra nehnuteľností.

S uvedenými hmotnoprávnymi následkami prevodu pohľadávky a jej príslušenstva sa okresný súd nevysporiadal. Schválil rozvrh výťažku z dražby v tretej skupine v prospech oprávneného O. – V.. a N., a.s. N. vo výške 9 173 486,- Sk napriek tomu, že pohľadávka V. Ú. B., a.s. P. B., na vymoženie 35 000 000,- Sk s príslušenstvom, ako právneho predchodcu spoločnosti U. T. (C.) L., vyplývajúca z exekučného titulu – notárskej zápisnice č. N X., NZ X. z 29. októbra 1996, bola zabezpečená zmluvným záložným právom, vloženým do katastra nehnuteľností, zapísaným v časti C výpisu z listu vlastníctva LV č. X. pod číslom V.. X. – X.. Exekučné záložné právo zapísané na liste vlastníctva povinného na zabezpečenie vymáhaných pohľadávok oprávneného, zriadené súdnym exekútorom Príkazom zo 6. októbra 1999 č. 9 EX 026-032/96, bolo zapísané do katastra nehnuteľností záznamom č. Z.. X. – X., teda neskôr.

Napriek tomu, že zmluvný záložný veriteľ svoj nárok na najvyššie podanie do dražby konanej súdnym exekútorom preukázal, zo spisu súdneho exekútora vyplýva, že postúpenie pohľadávky doložil on i jeho právni predchodcovia dokladmi preukazujúcimi postúpenie pohľadávky a jeho postavenie prednostného záložného veriteľa vyplývalo z výpisu z katastra nehnuteľností LV č. X., katastrálne územie B., súdny exekútor mu toto postavenie nepriznal a súd takto rozvrhnutý rozvrh výťažku z dražby nehnuteľností schválil.“

Z týchto dôvodov dovolateľ navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť exekučnému súdu na ďalšie konanie.

Oprávnený navrhol mimoriadne dovolanie zamietnuť alebo konanie o ňom zastaviť. Podľa oprávneného je mimoriadnym dovolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu správne, pretože U. T. (C.) L. pohľadávka zabezpečená zmluvným záložným právom vôbec nevznikla. Tiež uviedol, že v exekučnom konaní je vylúčené navrátenie do predošlého stavu.

Súdny exekútor JUDr. A. B., PhD., sa k mimoriadnemu dovolaniu vyjadril tak, že podľa jeho názoru je tento opravný prostriedok bezdôvodný, navyše podaný na podnet osoby „vecne nepríslušnej“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), postupujúc podľa predpisov účinných od 15. októbra 2008 (prechodné ustanovenie § 372p ods. 1 O.s.p. k úpravám účinným od 15. októbra 2008 na základe zákona č. 384/2008 Z.Z.), po zistení, že mimoriadne dovolanie bolo podané včas osobou oprávnenou na tento opravný prostriedok (§ 243g O.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že mimoriadnym dovolaním napadnuté rozhodnutie exekučného súdu treba zrušiť (hoci sčasti z iných dôvodov, ako navrhol dovolateľ).

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 242 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.). Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. [t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu (písm. a/), nedostatku

spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania (písm. b/), nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka (písm. c/), o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania (písm. d/), prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh (písm. e/), prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať (písm. f/), alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným (písm. g/)].

Podľa dovolacieho súdu je konanie a rozhodnutie exekučného súdu postihnuté vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zahŕňajú v sebe aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (napr. II. ÚS 383/06).

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (napr. II. ÚS 85/06).

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2001 II. ÚS 14/2001, z 13. novembra 2002 II. ÚS 132/02, III. ÚS 171/2006 z 5. apríla 2007).

V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. I ÚS 17/01, I ÚS 226/03, II ÚS 261/06, III ÚS 74/08, I ÚS 181/08) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, ; Hiro Balani c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c/a Grécko z 29. mája 1997; Higgins c/a Francúzsko z 19. februára 1998).

Hoci ustanovenie § 169 O.s.p. (v znení do 15. októbra 2008) v porovnaní s rozsudkom zjednodušuje obsah písomného vyhotovenia uznesenia, i táto forma rozhodnutia súdu, ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania, musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom

na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležité skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného mimoriadneho dovolania.

Tieto požiadavky mimoriadnym dovolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu z 18. apríla 2006 č.k. Er 211/1996-85, 9 Ex 026-032/96, 009/00 nespĺňa.

Exekučný súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia, okrem stručnej rekapitulácie priebehu doterajšieho exekučného konania a citácie ustanovení § 154 ods. 1, § 155 a § 164 ods. 1 Exekučného poriadku, uviedol iba nasledujúce : „Z predloženého spisového materiálu mal súd za preukázané, že exekútor vykonal rozvrhové pojednávanie, na ktorom bola rozdeľovaná podstata vo výške 11 690 400,- Sk, ktorá bola v dražbe najvyšším podaním a zaplatená v plnej výške. Pohľadávka oprávneného bola v rozvrhovom konaní určená vo výške 20 172 627,- Sk. Vzhľadom na to, že suma na rozdelenie na jej uspokojenie nepostačuje, bola pohľadávka oprávneného uspokojená do výšky 9 173 486,- Sk. Ďalšie pohľadávky, ktoré boli prihlásené, nebolo možné uspokojiť pre nedostatok finančných prostriedkov. Súdny exekútor rozvrhol rozdeľovanú podstatu v zmysle § 157 ods. 1 Exekučného poriadku tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že rozvrh výťažku

z dražby nehnuteľností sa uskutočnil v súlade so zákonom, preto návrhu vyhovel a rozvrh výťažku z dražby schválil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.“

Z takéhoto odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, v akom poradí a z akého dôvodu boli uspokojené jednotlivé pohľadávky a prečo sa neprihliadlo na pohľadávky zabezpečené záložným právom, ktoré predchádzajú pohľadávke oprávneného (§ 157 Exekučného poriadku).

Uvedený nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sa týka i rozhodnutia v časti o trovách exekúcie.

Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p., ktoré dovolateľ vytýka v svojom mimoriadnom opravnom prostriedku, je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav; o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použije iný právny predpis, ako má správne použiť, alebo aplikuje síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyloží. Nedostatok riadneho odôvodnenia mimoriadnym dovolaním napadnutého rozhodnutia zatiaľ bráni dovolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie exekučného súdu podrobil prieskumu z hľadiska správnosti právneho posúdenia veci zisteného skutkového stavu veci.

Nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia robí konanie vadnou v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., ktoré zistenie musí mať za následok jeho zrušenie podľa § 243b ods. 3, 4 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. v spojení s ustanovením § 243i ods. 2 O.s.p. a vrátenie veci na ďalšie konanie, v ktorom bude právny názor dovolacieho súdu pre exekučný súd záväzný (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. marca 2009

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková

